

Theinhardt Pan

Latin Кириллица Ελληνικά

About Theinhardt Pan

Theinhardt Pan offers an extended character set, which supports languages that use Cyrillic and Greek alphabets, in addition to those which use the Latin alphabet. It provides accurate and genuine letterforms created for international communication.

A milestone in the development of grotesque type design, Theinhardt was designed by François Rappo, after studying the origins of sans-serif typefaces emerging from the late nineteenth and the early twentieth centuries. The typeface is named after Ferdinand Theinhardt, whose visionary approach significantly shaped modern typography as he opened a new range of possibilities for the grotesque genre—scholars are continuing to uncover details about this fascinating typographic saga. Theinhardt was released nearly fifty years after the revolutionary arrival of neo-grotesque typefaces, which thrived in the Swiss-style context. Looking at this fantastic line of descent, François Rappo meticulously created a new typeface, valorizing the quality and heritage of its sans-serif ancestors.

Theinhardt is composed of nine complementary weights, each masterfully drawn with their corresponding italics and offering a wide range of possibilities. A solid and well-proven typeface Theinhardt combines the best historical features of early grotesque typefaces in a contemporary adaptation fit for extensive modern usage. It is “the original grotesque” par excellence.

→ Released in 2018

Designed by François Rappo

François Rappo lives and works in Lausanne, Switzerland. Rappo studied graphic design in the early 1980s at the École cantonale des beaux arts (ECBA) in Lausanne, where he specialized in typography. After years of graphic design practice in both the cultural and the corporate fields, he became active in design education.

Since the mid-1990s, he teaches editorial and type design at the École cantonale d'art de Lausanne (ECAL), where he established the art direction master's degree program in 2009, which became the type design master's degree program in 2016. Additionally, Rappo frequently lectures about his typographic practice in Europe, Russia, and the USA.

From 2001 to 2007, he was the president of the jury for The Most Beautiful Swiss Books competition. He was awarded the prestigious Jan Tschichold Prize in 2013 for his outstanding achievement in editorial design through his influential typeface designs.

Theinhardt Pan Heavy
245 pt

Tthe

Theinhardt Pan Hairline/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Ultralight/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Thin/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Light/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Regular/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Medium/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Bold/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Heavy/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Black/Italic
110 pt

Aa Aa

Theinhardt Pan Family
18 Styles

Theinhardt Pan Hairline

Theinhardt Pan Hairline Italic

Theinhardt Pan Ultralight

Theinhardt Pan Ultralight Italic

Theinhardt Pan Thin

Theinhardt Pan Thin Italic

Theinhardt Pan Light

Theinhardt Pan Light Italic

Theinhardt Pan Regular

Theinhardt Pan Italic

Theinhardt Pan Medium

Theinhardt Pan Medium Italic

Theinhardt Pan Bold

Theinhardt Pan Bold Italic

Theinhardt Pan Heavy

Theinhardt Pan Heavy Italic

Theinhardt Pan Black

Theinhardt Pan Black Italic

Uppercase Cyrillic

АБВГДЕЁЖЗИЙКЛМНОПРСТУ
ФХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯЛЪНЪТЪЦ

Lowercase Cyrillic

абвгдеёжзийклмнопрсту
фхцчшщъыьэюялънъћћұ

Bulgarian [ss03]

ДЖКЛФВзгжзуѝ̀клтцшщъьо

Serbian [ss04]/[ss05]

ѿ

Serbian [ss05]

đǣǧūw̄ǎ

Additional Uppercase Cyrillic

ӀӂӃӄӅӆӇӈӉӊӋӌӍӎӏӐӑӒӓӔӕӖӗӘәӚӛӜӝӞӟӠӡӢӣӤӥӦӧӨөӪӫӬӭӮӯӰӱӲӳӴӵӶӷӸӹӺӻӼӽӾӿ

Additional Lowercase Cyrillic

ӁӂӃӄӅӆӇӈӉӊӋӌӍӎӏӐӑӒӓӔӕӖӗӘәӚӛӜӝӞӟӠӡӢӣӤӥӦӧӨөӪӫӬӭӮӯӰӱӲӳӴӵӶӷӸӹӺӻӼӽӾӿ

Uppercase Greek

ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨΩ
ΆΈΉΊΌΥΰΩ

Lowercase Greek

αβγδεζηθικλμνξοπρσςτυφχψω
άέήίϊΐούϋώ

Language Support

Afrikaans, Albanian, Asu, Azerbaijani, Bashkir, Basque, Belarusian, Bemba, Bena, Bosnian, Breton, Bulgarian, Buriat, Catalan, Chechen, Chiga, Colognian, Cornish, Croatian, Czech, Danish, Dutch, Embu, English, Esperanto, Estonian, Faroese, Filipino, Finnish, French, Friulian, Galician, Ganda, German, Greek, Gusii, Hungarian, Icelandic, Inari Sami, Indonesian, Irish, Italian, Jola-Fonyi, Kabuverdianu, Kalaallisut, Kalenjin, Kamba, Kazakh, Kikuyu, Kinyarwanda, Latvian, Lithuanian, Lower Sorbian, Luo,

Luxembourgish, Luyia, Macedonian, Machame, Makhuwa-Meetto, Makonde, Malagasy, Maltese, Manx, Mari, Meru, Mongolian, Morisyen, North Ndebele, Northern Sami, Norwegian Bokmål, Norwegian Nynorsk, Nyankole, Oromo, Ossetic, Polish, Portuguese, Quechua, Romanian, Romansh, Rombo, Rundi, Russian, Rwa, Samburu, Sango, Sangu, Scottish Gaelic, Sena, Serbian, Shambala, Shona, Slovak, Slovenian, Soga, Somali, Spanish, Swahili, Swedish, Swiss German, Taita, Tajik, Tatar, Teso, Turkish, Uighur, Ukrainian,

Upper Sorbian, Uzbek, Volapük, Vunjo, Walser, Welsh, Western Frisian, Zulu

Optimo Pan European
Character Set

Adobe

- Adobe Latin-1
- Adobe Cyrillic-1
- Adobe Greek-1

Apple Macintosh

- MacOS Roman (Standard Latin)
- MacOS Central European Latin
- MacOS Croatian
- MacOS Cyrillic
- MacOS Greek
- MacOS Iceland
- MacOS Romanian
- MacOS Turkish

ISO 8859

- 8859-1 Latin-1 Western European
- 8859-2 Latin-2 Central European
- 8859-3 Latin-3 South European
- 8859-4 Latin-4 North European
- 8859-5 Latin/Cyrillic
- 8859-9 Latin-5 Turkish
- 8859-10 Latin-6 Nordic
- 8859-13 Latin-7 Baltic Rim
- 8859-15 Latin-9
- 8859-16 Latin-10 South-Eastern European

Microsoft Windows

- MS Windows 1250 Central European Latin
- MS Windows 1251 Cyrillic
- MS Windows 1252 Western (Standard Latin)
- MS Windows 1253 Greek
- MS Windows 1254 Turkish Latin
- MS Windows 1257 Baltic Latin

Encoded Glyphs

- Basic Latin
- Latin-1 Supplement
- Latin Extended-A
- Latin Extended-B
- Latin Extended Additional
- Greek and Coptic
- Cyrillic

OpenType Features

OFF

ON

AA All Caps [cpsp]

A Case Sensitive Forms [case]

This function formats the text in uppercase and adjusts spacing between all capital letters. It also applies the 'Case Sensitive Forms' feature which replaces certain characters with alternates that are better suited for all capital text, especially related to punctuation.

All Caps

(278) «Theinhardt»
hi@xyz.ch

H@!:() [] { } & i < > « » - - - - .
H ← ↖ ↑ ↗ → ↘ ↓ ↙

ALL CAPS

(278) «THEINHARDT»
HI@XYZ.CH

H@!:() [] { } & i < > « » - - - - .
H ← ↖ ↑ ↗ → ↘ ↓ ↙

12 Tabular Lining Figures [tnum–Inum]

12 Proportional Lining Figures [pnum–Inum]

13 Tabular Oldstyle Figures [tnum–Inum]

13 Proportional Oldstyle Figures [pnum–Inum]

This typeface includes lining and oldstyle figures available in tabular or proportional spacing formats. Lining figures have an invariable height comparatively to oldstyle figures who have varying ascenders, descenders and x-height. For contexts in which numbers need to line up such as columns or tables, the tabular setting is perfectly adapted as all numerals width is uniformized. Proportional setting generates numerals suitable for text; each number has an appropriate width based on its shape.

H0123456789
H0123456789
H0123456789
H0123456789

H0123456789
H0123456789
Ho123456789
Ho123456789

A- Contextual Alternates [calt]

This feature adapts the position of a glyph after its surrounding context. For instance, a dash placed between two uppercase letters or numbers will be replaced by an uppercase version of the dash, slightly higher. This feature is usually active by default in Adobe applications.

A-B-C-D 1-2

A-B-C-D 1-2

fi Standard Ligatures [liga]

Standard ligatures replaces a sequence of characters with a single ligature glyph, they are designed to improve kerning and readability of certain letter pairs.

ff ffi ffl fi fl

ff ffi ffl fi fl

Fractions [frac]

With this feature, any numbers separated by a slash will automatically turn into a fraction. To fit in fraction configuration, numerals have been designed smaller and their weights have been adjusted to suit the typeface.

1/2 1/3 2/3 1/4
3/4 3/8 5/8 7/8

1/2 1/3 2/3 1/4
3/4 3/8 5/8 7/8

Ordinals [ordn]

This feature replaces any letter following a numeral with its matching superior letters. French language uses the ordinal indicators such as 'er' for 1er premier, while Spanish, Portuguese and Italian require the feminine and masculine ordinals 'a,' 'o' for 1°, 1^a. Ordinals are designed to match the weight of the typeface.

2a 2o 1er

2^a 2° 1er

Slashed Zero [zero]

Originally created to avoid the confusion between the '0' and the 'O', this feature substitutes all zeros in a selected text by a slashed form of the zero.

0 o

0 o

Numerators [numr]

This feature substitutes glyphs with their matching smaller alternates. The numerators are the same glyphs that are used to create fractions, their vertical position remains within the capital letters height. These glyphs are reduced in size and designed slightly heavier to keep them consistent with the rest of the font.

H0123456789
Habcdefghijlmno
Hpqrstuvwxyz()[]

H⁰123456789
H^abcdefghijklmno
H^pqrstuvwxyz()[]

Denominators [dnom]

This feature substitutes glyphs with their matching smaller alternates and low position glyphs. The denominators are the same glyphs that are used to create fractions, their vertical position remains within the base line. These glyphs are reduced in size and designed slightly heavier to keep them consistent with the rest of the font.

H0123456789
Habcdefghijlmno
Hpqrstuvwxyz()[]

H₀123456789
H_abcdefghijklmno
H_pqrstuvwxyz()[]

Superscript/Superiors [sup]

This feature substitutes glyphs with their matching smaller alternates which are set slightly above the height of the capital letters. These glyphs are reduced in size and designed slightly heavier to keep them consistent with the rest of the font.

H0123456789
Habcdefghijlmno
Hpqrstuvwxyz()[]-+=

H⁰123456789
H^abcdefghijklmnop
H^pqrstuvwxyz()[]-+=

Subscript/Inferiors [subs]

This feature substitutes glyphs with their matching smaller alternates which are set slightly below the baseline. These glyphs are reduced in size and designed slightly heavier to keep them consistent with the rest of the font.

H0123456789
Habcdefghijlmno
Hpqrstuvwxyz()[]-+=

H₀123456789
H_abcdefghijklmnop
H_pqrstuvwxyz()[]-+=

Stylistic Set 1 [ss01]

This feature replaces glyph(s) with stylistic alternate(s).

S

f

Stylistic Set 6 [ss06]

This feature activates alternate lowercase positioning of mathematical symbols.

4-7x8
up+down

4-7x8
up+down

H+±x÷--=≈≠≤≥∓∞

H+±x÷--=≈≠≤≥∓∞

Stylistic Set 20 [ss20]

This feature substitutes the letter "x" into the multiplication sign.

32x50 cm

32×50 cm

Stylistic Set 3 [ss03]

This feature activates alternative letters used in Bulgarian language.

ДЛФ
вгджзийкл
птцшщю

ДЛФ
Вгджзий̀кл
птцшщю

Stylistic Set 4 [ss04]

This feature activates the alternative "be" letter used in Serbian language.

б

δ

Stylistic Set 5 [ss05]

This feature activates alternative italic letters used in Serbian language.

бгдптш

бгдптш

Discretionary Ligatures [dlig]

This feature activates discretionary ligatures which are specific to the typeface. It applies all other designed ligatures that are not classified as standard ligatures.

-> <-

→ ←

Theinhardt Pan Hairline
60 pt

The car was a boxy late mod- el Ford sedan,

Theinhardt Pan Hairline
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops

Theinhardt Pan Hairline
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out

Theinhardt Pan Hairline
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of ac-

tivity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledging with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. The saliva kept

Theinhardt Pan Hairline
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Hairline
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту),

Theinhardt Pan Hairline
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет.

Theinhardt Pan Hairline
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов».

Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удаётся пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновля-

Theinhardt Pan Hairline
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Hairline
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα

Theinhardt Pan Hairline
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των

Theinhardt Pan Hairline
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας.

ας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνει στη σοφία του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοπάστης" δημοσιεύσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλείσει στη σοφία του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγκαλιάζει-

Theinhardt Pan Hairline Italic
60 pt

The car was a
boxy late model
Ford sedan,

Theinhardt Pan Hairline Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

Theinhardt Pan Hairline Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out

Theinhardt Pan Hairline Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activi-

ty, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. The saliva kept coming from the

Theinhardt Pan Hairline Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Hairline Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα

Theinhardt Pan Hairline Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των

Theinhardt Pan Hairline Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μόλι του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η

φωτογραφία της μνάας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη" αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγα-

Theinhardt Pan Hairline Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Hairline Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα

Theinhardt Pan Hairline Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των

Theinhardt Pan Hairline Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μόλι του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η

φωτογραφία της μνάας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τρεβίεται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη" αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγα-

Theinhardt Pan Ultralight
60 pt

The car was a boxy late model- el Ford sedan,

Theinhardt Pan Ultralight
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops

Theinhardt Pan Ultralight
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out

Theinhardt Pan Ultralight
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of ac-

tivity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledging with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. The saliva kept

Theinhardt Pan Ultralight
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Ultralight
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту),

Theinhardt Pan Ultralight
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский

Theinhardt Pan Ultralight
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только

что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полки, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под флагом революционного цвета Пресни.

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο.

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήμα-

τα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθόν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλείσει στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τρα-

Theinhardt Pan Ultralight Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

Theinhardt Pan Ultralight Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops

Theinhardt Pan Ultralight Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out

Theinhardt Pan Ultralight Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of ac-

tivity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledging with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. The saliva kept

Theinhardt Pan Ultralight Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Ultralight Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту),

Theinhardt Pan Ultralight Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет.

Theinhardt Pan Ultralight Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только

что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полки, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под флагом революционного цвета Пресни.

Theinhardt Pan Ultralight Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Ultralight Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα μη-

Theinhardt Pan Ultralight Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο

Theinhardt Pan Ultralight Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήμα-

τα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλεινεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεσώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τρα-

The car was a boxy late model Ford sedan,

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a

point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. The

Theinhardt Pan Thin
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Thin
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту),

Theinhardt Pan Thin
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет.

Theinhardt Pan Thin
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что

нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджиию... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зошенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удастся пробить под флагом ре-

Theinhardt Pan Thin
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Thin
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα

Theinhardt Pan Thin
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο

Theinhardt Pan Thin
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της

αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθόν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελ-

Theinhardt Pan Thin Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

Theinhardt Pan Thin Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual

Theinhardt Pan Thin Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lum-

Theinhardt Pan Thin Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cit-

ies begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't

Theinhardt Pan Thin Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Thin Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на

Theinhardt Pan Thin Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет.

Theinhardt Pan Thin Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—

только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полочку, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджию... «Не в театре,—говорю!»—возмутился в бане герой Зошенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удастся пробить под флагом ре-

Theinhardt Pan Thin Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Thin Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα

Theinhardt Pan Thin Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο

Theinhardt Pan Thin Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα

χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιου της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και

Theinhardt Pan Light
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

Theinhardt Pan Light
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual

Theinhardt Pan Light
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived

Theinhardt Pan Light
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of

peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near

Theinhardt Pan Light
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Light
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту),

Theinhardt Pan Light
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают рас-

Theinhardt Pan Light
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комна-

те лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы взлечь на полок, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же

Theinhardt Pan Light
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Light
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μη-

Theinhardt Pan Light
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα

Theinhardt Pan Light
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων. τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει

νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο αποτελείσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγά-

Theinhardt Pan Light Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

Theinhardt Pan Light Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual

Theinhardt Pan Light Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived

Theinhardt Pan Light Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of

peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them

Theinhardt Pan Light Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Light Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком

Theinhardt Pan Light Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани пережива-

Theinhardt Pan Light Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очистке тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого

«в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на пол, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракалы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке.

Theinhardt Pan Light Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Light Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα

Theinhardt Pan Light Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα

Theinhardt Pan Light Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων. τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέ-

φτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στίγες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθησε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό.

Theinhardt Pan Regular
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

Theinhardt Pan Regular
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked

Theinhardt Pan Regular
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale

Theinhardt Pan Regular
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the rev-

erie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was

Theinhardt Pan Regular
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Regular
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол»

Theinhardt Pan Regular
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрифика-

Theinhardt Pan Regular
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда те-

перь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и парходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полок, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и

Theinhardt Pan Regular
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Regular
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μετα-

Theinhardt Pan Regular
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του.

Theinhardt Pan Regular
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη

Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθησε στο πιάνο και το με-

Theinhardt Pan Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

Theinhardt Pan Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked

Theinhardt Pan Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale

Theinhardt Pan Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the rev-

erie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was

Theinhardt Pan Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом)

Theinhardt Pan Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрифика-

Theinhardt Pan Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда те-

перь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полки, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и

Theinhardt Pan Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μετα-

Theinhardt Pan Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία

Theinhardt Pan Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωνοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη

Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιου της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλείσει στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθησε στο πιάνο και το με-

Theinhardt Pan Medium
60 pt

The car was a boxy late model Ford se-

Theinhardt Pan Medium
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle,

Theinhardt Pan Medium
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like

Theinhardt Pan Medium
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a

warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had

Theinhardt Pan Medium
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Medium
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом)

Theinhardt Pan Medium
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же по-

Theinhardt Pan Medium
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинается казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, ду-

мает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджию... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красно-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδί-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χω-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική ανα-

ταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι

Theinhardt Pan Medium Italic
60 pt

The car was a boxy late model- el Ford sedan

Theinhardt Pan Medium Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle,

Theinhardt Pan Medium Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In

Theinhardt Pan Medium Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May eve-

ning in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my life-long friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough al-

Theinhardt Pan Medium Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Medium Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол»

Theinhardt Pan Medium Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же по-

Theinhardt Pan Medium Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928

году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на пол, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджию... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μετα-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων. τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργι-

ακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεσώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του

Theinhardt Pan Bold
60 pt

The car was a boxy late model Ford

Theinhardt Pan Bold
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the lis-

Theinhardt Pan Bold
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of popu-

Theinhardt Pan Bold
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream.

Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledging with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old

Theinhardt Pan Bold
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Bold
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доход-

Theinhardt Pan Bold
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда сло-

Theinhardt Pan Bold
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванны, начинает казаться, что бани

и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептывать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей посромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение

Theinhardt Pan Bold
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Bold
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδί-

Theinhardt Pan Bold
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δί-

Theinhardt Pan Bold
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχου-

με μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του «Ριζοσπάστη», αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο «Ριζοσπάστη» συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος «Επιτάφιος», που ο «Ριζοσπάστης» δημοσίευσε με τον τίτλο «Μοιρολόι». Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώ της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε

Theinhardt Pan Bold Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan

Theinhardt Pan Bold Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like

Theinhardt Pan Bold Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like

Theinhardt Pan Bold Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream.

Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was nev-

Theinhardt Pan Bold Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Bold Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом

Theinhardt Pan Bold Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда сло-

Theinhardt Pan Bold Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани

и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей посромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и

Theinhardt Pan Bold Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Bold Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδί-

Theinhardt Pan Bold Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «**Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δί-**

Theinhardt Pan Bold Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων. τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχου-

με μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του «Ριζοσπάστη», αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο «Ριζοσπάστη» συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος «Επιτάφιος», που ο «Ριζοσπάστης» δημοσίευσε με τον τίτλο «Μοιρολόι». Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεσώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε

Theinhardt Pan Heavy
60 pt

The car was a boxy late model Ford

Theinhardt Pan Heavy
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the

Theinhardt Pan Heavy
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yel-

Theinhardt Pan Heavy
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in

a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled

Theinhardt Pan Heavy
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Heavy
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом)

Theinhardt Pan Heavy
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда сло-

Theinhardt Pan Heavy
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться,

что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджию... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и мас-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας half-tone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας half-tone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθέ-

νας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του «Ριζοσπάστη», αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Πάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο «Ριζοσπάστη» συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφία του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμο τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος «Επιτάφιος», που ο «Ριζοσπάστης» δημοσίευσε με τον τίτλο «Μοιρολόι». Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο

Theinhardt Pan Heavy Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford

Theinhardt Pan Heavy Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the

Theinhardt Pan Heavy Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yel-

Theinhardt Pan Heavy Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in

a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled

Theinhardt Pan Heavy Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Heavy Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом)

Theinhardt Pan Heavy Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда сло-

Theinhardt Pan Heavy Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урбанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что

бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полку, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зошенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массаж-

Theinhardt Pan Heavy Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Heavy Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν

Theinhardt Pan Heavy Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα

Theinhardt Pan Heavy Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας

μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφία του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο

Theinhardt Pan Black
60 pt

The car was a boxy late model Ford

Theinhardt Pan Black
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to

Theinhardt Pan Black
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself

Theinhardt Pan Black
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly

town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my life-

Theinhardt Pan Black
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Black
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доход-

Theinhardt Pan Black
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и ти-

Theinhardt Pan Black
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экс-

пансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зоценко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном,

Theinhardt Pan Black
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Black
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν

Theinhardt Pan Black
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας half-tone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέ-

Theinhardt Pan Black
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας half-tone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει

ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του «Ριζοσπάστη», αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο «Ριζοσπάστη» συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος «Επιτάφιος», που ο «Ριζοσπάστης» δημοσίευσε με τον τίτλο «Μοιρολόι». Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι

Theinhardt Pan Black Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford

Theinhardt Pan Black Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to

Theinhardt Pan Black Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like

Theinhardt Pan Black Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly

town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my life-

Theinhardt Pan Black Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

Theinhardt Pan Black Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доход-

Theinhardt Pan Black Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и ти-

Theinhardt Pan Black Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экс-

пансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых пресненских бань-римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджию... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зоценко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном,

Theinhardt Pan Black Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Theinhardt Pan Black Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν

Theinhardt Pan Black Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας half-tone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορού-

Theinhardt Pan Black Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας half-tone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει

ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι